

De andre parter i appelsagen: Access Info Europe, Den Helleniske Republik, Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede dom, hvorved Retten annullerede Rådets beslutning om afslag på aktindsigt i visse dokumenter, ophæves.
- Der træffes en endelig afgørelse vedrørende de forhold, som er genstand for nærværende appel.
- Sagsøgeren i sag T-233/09 tilpligtes at betale Rådets omkostninger i forbindelse med den sag og den foreliggende appelsag.

Anbringender og væsentligste argumenter

Rådet ønsker for det første at bemærke, at vedtagelsen af den anfægtede beslutning den 26. februar 2009, går forud for Lissabontraktatens ikrafttrædelse den 1. december 2009. De traktatbestemmelser, der således finder anvendelse i den foreliggende sag, er dermed dem, der er fastsat i traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, der går forud for Lissabontraktatens ikrafttrædelse.

Rådet har i denne forbindelse anført, Retten har begået en retlig fejl ved fortolkningen og anvendelsen af undtagelsen i artikel 4, stk. 3, første afsnit, i forordning nr. 1049/2001⁽¹⁾, eftersom dens konklusioner er i uoverensstemmelse med de anvendelige traktatbestemmelser, og idet Rådet navnlig ser bort fra grænserne for princippet om nemmere adgang til institutionernes lovgivningsvirksomhed, således om fastsat i traktaten, og som det fremgår af afledt ret med henblik på at opretholde effektiviteten i institutionens beslutningsproces.

Rådet har for det andet gjort gældende, at Rettens argumentation ikke er i overensstemmelse med Domstolens praksis, hvorefter institutionerne kan lægge generelle betragtninger til grund.

For det tredje har Rådet gjort gældende, at Retten har begået en retlig fejl ved i den foreliggende sag at anvende standarden »i tilstrækkelig grad« med henblik på at efterprøve de begrundelser, som Rådet har angivet for anvendelsen af undtagelsen i forordningens artikel 4, stk. 3, første afsnit. Retten begik retlige fejl i forbindelse med sin vurdering, for så vidt den krævede bevis for, at beslutningsprocessen har lidt skade, ikke tog hensyn til vigtigheden af den indledende fase af beslutningsprocessen med henblik en vurdering af følgerne af offentliggørelsen af den fulde version, og den tog ikke hensyn til det ønskede dokumentets følsomme karakter.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30.5.2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT L 145, s. 43).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Varhoven administrativen sad (Bulgarien) den 8. juni 2011 — EMS Bulgaria TRANSPORT OOD mod Direktor na Direktsia »Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto«, grad Plovdiv pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite (Direktøren for direktoratet »Klager og Opkrævningsadministration« under centraladministrationen for Det Nationale Agentur for Indtægter — Plovdiv)

(Sag C-284/11)

(2011/C 238/12)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Varhoven administrativen sad

Parter i hovedsagen

Sagsøger: EMS Bulgaria TRANSPORT OOD

Sagsøgt: Direktor na Direktsia »Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto«, grad Plovdiv pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite (Direktøren for direktoratet »Klager og Opkrævningsadministration« under centraladministrationen for Det Nationale Agentur for Indtægter — Plovdiv)

Præjudicielle spørgsmål

1) Skal artikel 179, stk. 1, artikel 180 og artikel 273 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem⁽¹⁾ samt det i Domstolens dom af 8. maj 2008, forenede sager C-95/07 og C-96/07, Ecotrade, omhandlede effektivitetsprincip på området for indirekte afgifter fortolkes således, at der herved tillades en præklusionsfrist som den, der er fastsat ved momslovens artikel 72, stk. 1, (i 2008-affattelsen), som i henhold til § 18 i overgangsbestemmelser og afsluttende bestemmelser til lov om ændring og supplerung af momsloven blev forlænget til ultimo april 2009 for aftagere af leveringer, over for hvem der var opstået et afgiftskrav inden den 1. januar 2009, henset til de omstændigheder, der foreligger i tvisten i hovedsagen, nemlig

- national rets krav om, at en person, der har foretaget en erhvervelse inden for Fællesskabet, og som ikke er registreret ifølge momsloven, skal lade sig frivilligt registrere, uanset at den pågældende ikke opfylder betingelserne for en obligatorisk registrering som forudsætning for udøvelse af momsfradragets retten;
- den nye bestemmelse i momslovens artikel 73a (gældende fra 1.1.2009), hvorefter der skal indrømmes ret til fradrag af indgående afgift, uanset om den i momslovens artikel 72, stk. 1, fastsatte frist er blevet overholdt, når afgiftskravet opstod over for aftageren, såfremt leveringen ikke blev hemmeligholdt, og regnskabet indeholder oplysninger om den;

- den senere ændring af momslovens artikel 72, stk. 1, (gældende fra 1.1.2010), hvorefter retten til fradrag af indgående afgift kan udøves i den afgiftsperiode, i hvilken retten opstod, eller i en af de følgende tolv afgiftsperioder?
- 2) Skal princippet om afgiftsmæssig neutralitet som grundlæggende princip af betydning for det fælles merværdiafgiftssystemets oprettelse og funktion, fortolkes således, at en afgiftskontrolpraksis som den tvisten i hovedsagen angår, og som anerkender for sen beregning af moms, i hvilket tilfælde der som sanktion pålægges renter samt endvidere en sanktion i form af nægtelse af momsfradragsret, er lovlig under de konkrete omstændigheder, som gør sig gældende for kassationsappellanten, i hvilken forbindelse det skal tages i betragtning, at transaktionen ikke blev hemmeligholdt, den fremgår af regnskabet, afgiftsmyndighederne råder over de nødvendige oplysninger, der ikke foreligger misbrug, og det offentlige ikke har lidt tab?
- 2) Kræver direktivet i lyset af definitionen af begrebet »skattesvig« og 26. og 59. betragtning, jf. artikel 178, litra b), at reglerne udtrykkeligt skal være fastsat i en retsakt udstedt af medlemsstatens højeste lovgivende organ, eller tillader det, at disse regler ikke fastsættes ad lovgivningsvejen, men i forvaltnings- (og moms kontrol) praksis og retspraksis? Kan disse regler fastsættes i generelle forvaltningsakter og/eller i cirkulærer fra forvaltningen?
- 3) Er begrebet »ingen faktisk levering fundet sted«, såfremt det drejer sig om et begreb, der adskiller sig fra »skattesvig« og ikke er omfattet af dets definition, en regel som omhandlet i artikel 178, litra b), eller en foranstaltning som omhandlet i 59. betragtning til direktivet, hvis indførelse medfører, at der ikke kan ske fradrag for indgående moms, og at det fællesskabsretlige princip om det fælles merværdiafgiftssystemets neutralitet bringes i fare?

(¹) EUT L 347, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Administrativen sad Varna (Bulgarien) den 8. juni 2011 — Bonik EOOD mod Direktor na Direktsia »Obzhalvane I upravlenie na izpalnenieto«, grad Varna, pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia po prihodite (direktøren for direktoratet »Klager og Opkrævningsadministration« Varna, under centraladministrationen ved Det Nationale Agentur for Indtægter)

(Sag C-285/11)

(2011/C 238/13)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Administrativen sad Varna

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Bonik EOOD

Sagsøgt: Direktor na Direktsia »Obzhalvane I upravlenie na izpalnenieto« grad Varna, pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia po prihodite (direktøren for direktoratet »Klager og Opkrævningsadministration« Varna, under centraladministrationen ved Det Nationale Agentur for Indtægter)

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Kan begrebet »ingen faktisk levering fundet sted« ved fortolkning udledes af artikel 178, litra a) og b), artikel 14, 62, 63, 167 og 168 i direktiv 2006/112 (¹), og hvis ja, falder begrebet »ingen faktisk levering fundet sted« definitions-mæssigt sammen med begrebet »skattesvig«, eller er dette sidste indeholdt i dette begreb? Hvad omfatter i direktivets forstand »skattesvig«?
- 4) Må der fastsættes regler for de afgiftspligtige, hvorefter de skal kunne dokumentere de leveringer, der i omsætningskæden ligger forud for leveringen til dem (den sidste modtager og dennes leverandør), for at leveringen faktisk gælder som stedfunden, for så vidt myndigheden ikke bestrider, at de pågældende (de sidste leverandører) efterfølgende har gennemført leveringer med den samme vare i samme mængde til efterfølgende modtagere?
- 5) Følger det af det fælles merværdiafgiftssystem og artikel 168 og 178 i direktiv 2006/112, at en handlendes ret til fradrag for indgående moms for en given afgiftspligtig transaktion, skal afgøres
- a) alene ud fra den konkrete handel, som den handlende deltager i, herunder også hans hensigt til at deltage heri, og/eller
- b) ud fra samtlige operationer, herunder forudgående og efterfølgende handler, der udgør en kæde i omsætningen, hvortil den pågældende handel hører, og med hensyntagen til hensigten hos de øvrige led i kæden, som den handlende ikke kender, og/eller hos hvem han ikke kan erhverve kendskab til fakturaudstederens handlinger og/eller undladelser og til de øvrige led i kæden, nemlig dennes tidligere leverandører, som modtageren af leverancen ikke kan kontrollere, og af hvem han ikke kan forlange en bestemt adfærd
- c) ud fra svigagtige handlinger eller hensigter hos andre led i kæden, hvis deltagelse den handlende ikke kendte, og om hvis handlinger eller hensigter det ikke kan fastslås, om den handlende kendte dem, uafhængigt af det spørgsmål, om disse handlinger eller hensigter vedrørte et tidspunkt før eller efter en given handel?